

[Gottschalck-Hansen.]

tragtning af den udgiftsstigning, der knytter sig til dette område, finde det rimeligt at anbefale.

Jeg kan ikke se det påkrævede i, at forslaget kommer i udvalg, men jeg vil selvfølgelig ikke modsætte mig det. Vi kan så der tage standpunkt til det spørgsmål, det ærede medlem hr. Mørk har rejst om medicinnydelsen til sygekasserne. Det omhandles ikke i ministerens forslag, men det kan måske forhandles i udvalget.

Det forslag, der er fremsat af det ærede medlem fru Ragnhild Andersen m. fl., vil jeg på mit partis vegne anbefale at stemme imod. Jeg erkender, at det er fremsat her i tinget før det af ministeren fremsatte lovfor-slag, men kravet om en stigning i statstilskuddet til sygekasserne fra 2 kr. til 12 kr. vil betyde en merudgift på 25 mill. kr. Vi skal også en gang imellem tænke på, hvor pengene skal komme fra. Jeg anbefaler at stemme imod dette forslag.

Jeg tilsiger på mit partis vegne velvillig behandling i det udvalg, der formentlig bliver nedsat.

Svend Jørgensen: Også det radikale venstre finder det rimeligt, at der sker en ændring i folkeforsikringsloven med hensyn til statens tilskud til de anerkendte sygekasser. Det er ganske urimeligt, at der ikke er ændret ved dette forhold i mere end en menneskealder, ja, såvidt jeg ved, ikke siden rigsdagssamlingen 1891—92. Den foreslåede forhøjelse fra 2 kr. til 4 kr. pr. medlem er i overensstemmelse med det ønske, sygekasserne selv har fremsat, og derfor formentlig rimelig. Vi hilser også med tilfredshed, at der nu synes at være udsigt til en fast ordning med hensyn til begravelseshjælpen. Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale ministerens lovfor-slag, medens jeg må anbefale at gå imod det kommunistiske lovfor-slag.

Karl M. Andersen: I det foreliggende lovfor-slag foreslås statens bidrag til sygekasserne pr. nydende medlem forhøjet fra 2 kr. til 4 kr. Denne forhøjelse er begrundet ved den stigning, som navnlig i de senere år er sket i sygekassernes udgifter, og som sygekasserne kun delvis får dækning for gennem de øvrige statstilskud, som ydes kasserne. Alle de foregående ærede ordførere har

sunget statstilskuddenes pris. Jeg kan ikke synge med på den melodi.

Af folk over 15 år står i dag 96 pct. som nydende medlemmer af en sygekasse eller ydende eller nydende medlemmer af en sygeforsikring. Af ubemidlede står udenfor sygekasserne eller sygeforsikringen kun 4 pct. Som medlemmer af statsanerkendte sygekasser står 77 pct. Man kan spørge: Hvilken fordel har de af, at de sammen med dem, der står i en sygeforsikring, skal betale en del af deres sygekasseudgifter gennem deres statsskatter? Bliver det billigere heraf? Man kan sige, at de bedst stillede betaler en del for de dårligst stillede, men de jævne indtægter betaler nu den overvejende del af alle skatterne. Hvis et sygekassemedlem ikke kan betale sit kontingent til sygekassen, bliver vedkommende udmeldt, medmindre kommunen betaler kontingentet. Det gør kommunen så godt som altid. Nyder sygekassemedlemmer sygehjælp udover lovens grænser, 60 uger i 3 år, bliver de herefter overladt til kommunen. Kan sygekassemedlemmer ikke betale deres nødvendige medicin, bliver det overladt til kommunen at betale den. Skal sygekassemedlemmer indlægges på privat sygehus til specialbehandling, bliver det overdraget kommunen at betale. Kan dagpengene ikke slå til i sygdomstilfælde, bliver det kommunen, der må træde til. Sålænge de ubemidlede sygekassemedlemmer betaler deres kontingent, er sygekasserne glade for dem, men så snart et sygekassemedlem ikke kan klare sine forpligtelser, overlades vedkommende til kommunerne.

Sygekassernes medlemskontingent udgør ca. 70 pct. af sygekassernes indtægter. De 30 pct. kommer fra stat og kommune. Sygekasserne må også betale de 70 pct. af udgifterne. Hvem der betaler de 30 pct., skjuler sig bag stat og kommune, men at de jævne indtægter betaler den overvejende del af disse 30 pct., er der ingen tvivl om.

Jeg vil endvidere henlede opmærksomheden på det forhold, at sygeforsikringerne bruger 8—9 pct. af medlemskontingentet til administration, medens sygekasserne bruger 17—18 pct. Vi kan også sige det med direkte tal. Til administrationen bruger sygekasserne 21 mill. kr., deres udgifter til alle praktiserende læger er 44 mill. kr., altså kun dobbelt så meget som til administrationen, og udgifterne til medicin er kun